

Com avorrir la lectura

La manera infal·lible de fer que els xiquets odien els llibres

Col·laboren

Organitza

per al foment de la lectura

Que si no tinc temps, que si llegir cansa, que si els llibres són cars... Posats a buscar, trobarem mil i una excuses que ens repetim per a no llegir. No obstant això, conscients dels beneficis de la lectura, volem que el nostre fill, la neboteta o el nét sí que siga lector. Però no totes les estratègies són adequades. De vegades, sense adonar-nos-en, provoquem l'efecte contrari: que avorrisquen la lectura.

La lectura no ha de ser una obligació

En les primeres etapes hem de ser pacients per ajudar-los a desxifrar el codi de l'escriptura. Quan comencen a llegir en veu alta, no els retraguem mai els errors que puguen cometre; al contrari: aplaudim sempre els encerts. A més, no hi ha res que separe més un xiquet d'un llibre que l'obligació. **Si tractem d'imposar-li**

la lectura «perquè sí» només aconseguirem distanciar-lo. Cal evitar també menysprear els gustos dels xiquets.

Molts lectors adults van començar amb les aventures de Mortadel·lo o Pumbi, o les obres d'Enid Blyton.

Una temàtica apropiada per a cada edat

Deixem que xiquets i xiquetes troben també el seu camí, els gèneres i els autors que més els agraden. I donem-los suport: si trobem inadequada la seua tria, tractem de suggerir –amb molt de tacte!– alternatives. **Però sempre hem d'adequar les lectures que proposem als menuts a les seues necessitats, gustos i aptituds. Tinguem en compte aspectes com l'extensió, la temàtica o el llenguatge abans de proposar-los una lectura. Deixem-nos aconse-**

l·lar i, sobretot, no els donem Tólstoi als 8 anys!

El que és una obra mestra per a un, pot ser un rotllo insuportable per a un altre. Un xiquet es convertirà en lector si troba llibres que realment l'apassionen i l'atraïen. Si s'avorrix amb un títol concret, pot deixar-se'l i començar-ne un de nou: hi ha mil llibres més esperant-lo!

Llegir per plaer, sense res més

Si algú ens exigira resumir en un full cada capítol de la nostra sèrie favorita, segur que la detestaríem. Els pares no hem de reclamar-los comentaris per escrit de les lectures que fan a casa per gust; en el seu temps d'oci, deixem que es divertisquen llegint i prou.

És bo que pares i mares s'interessen pel que l·ligen els seus fills a l'escola, i és perfecte compartir lectures amb ells, però sempre amb un esperit constructiu i positiu, no per a examinar-los ni interrogar-los. Parlar de llibres, de forma correcta, pot enfortir els llaços entre pares i fills.

«Si llegires més, trauries

millors notes.» «Veus el teu amic Marc? Ell sí que ho aprova tot. Perquè l·lig molt, no com tu.» Perfecte. Ja tenim un xiquet que odia els llibres. I, potser, també el seu amic Marc... Els bons lectors l·ligen pel pur plaer individual, per evasió, per ànsia de coneixement personal, no exclusivament per obtenir millor rendiment acadèmic. Motivem a casa la lectura per distracció, per entreteniment.

Si llegir és un castic...

«Fins que no t'acabes la novel·la, no hi ha tele ni Internet.» «Ja està bé de jugar a la consola i posa't a llegir!» Ordes ideals perquè detesten els llibres. La lectura ha de ser una alternativa més d'oci, no un substitut odiós. Si aconseguim que s'organitzen bé, trobaran temps per a tot.

En conclusió: si volem fer joves lectors, haurem de ser subtils i animar, suggerir, incitar i motivar, mai imposar, ni obligar, ni forçar. Ningú es fa lector de la nit al dia. Si ens veuen llegint i els llegim regularment, potser aconseguirem que s'interessen per la màgia dels llibres.

Col·laboren

Organitza

per al foment de la lectura